

إثنا عشر رسالة

[6] و ارادت و حکمت و قدرت ا تعالی در هر حادث شد هر چیز که علم الهی محیط بود با آنکه آن چیز خیر نظام وجود و موافق مصلحت عالم است ارادت ربوبی و قدرت و جویی بعنایت جامعہ و رحمت و اسعہ ایجاد ان کرد هیچ چیز از خیرات نظام وجود ترک نکرد هر چه فی حد نفسه جہہ خیریت و حسن ذاتی داشت مختار ارادت و اختیار ازلی مخلوق قدر و رحمت لم یزلی ولا یزال شد افضل و اکمل وجوه ممکنه حق استحقاق هیچ ماهیتی و استعداد هیچ ماده ضایع و مهممل و متروک و معطلی نماید خالق عالم حکیم عدل و جواد متفضل است و رعایت عدل و حکمت و لطف و رحمت بر او واجب و از عنایتش ممتنع التخلف است و اینان بقبیح و اخلاق بواجب از جناب او ممکن نیست حکمت دو معنی دارد یکی افضل علوم بافضل معلومات و اله تعالی کنه ذات خود را که افضل معلوماتست بعلم تام کامل خود که افضل علوم است میداند و جز او هیچکس را این علم حاصل نیست دویم آنکه فاعل فعل مختار محکم و متقن و متطوی بر فایده و عنایت و مصلحت و منفعت بوده باشد و عقول مرجیح عقلا در ادراک و احکام و اتفاق و غایات و فواید و نصایح و منافع و تدبیر خیرات و برکات که مطاوی هر فعلی از افاعیل فعال علی الاطلاق
